ಇದು ಬಹಳ ಹೇಯ ಕೆಲಸ. ಈಗಲೂ ಕೂಡ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಯಾವಾಗ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ತಾವು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡುವಾಗಲೇ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಸಹ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬೇಕು. ನಾನು ಅನೇಕ ಸಲ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವೀರಪ್ಪ ಮೊಯಿಲಿ:– ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಅಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದಂಥ ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ರಾಜೂಗೌಡ:– ಇದುವರೆಗೆ ಯಾವ ಡಾಕ್ಟರನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಕಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್:– ವೀರಪ್ಪನ್ ಭಯದಿಂದ ಡಾಕ್ಟರುಗಳೂ ಅಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ರಾಜೂಗೌಡ:– ಸಂಬಂಧ ಇಲ್ಲದಿದ್ದನ್ನು ಏಕೆ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ? ವೀರಪ್ಪನಿಗೂ ಆದಕ್ಕೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ ಇದೆ ? ರಾಮಾಪುರ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಇರುವುದು. ನೀವು ಸುಮ್ಮನೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾತನಾಡಬೇಡಿ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಎಷ್ಟು ನೋವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಮೂರು ವರ್ಷದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಅದನ್ನು ಹೇಳಬೇಡಿ ಎಂದು.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು:– ರಾಜೂಗೌಡರೇ, ದಯಮಾಡಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ.

ಶ್ರೀ ವೀರಪ್ಪ ಮೊಯಿಲಿ:– ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಹಿರಿಯ ಶಾಸಕರಾದಂಥ ರಾಜೂಗೌಡರ ಆತಂಕ ನಮಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪರಿಚಯವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಇವತ್ತೇ I will post some doctor; I will see that he will go; otherwise I will keep him under suspension.

ಬುರುಜನ ಕೊಪ್ಪ ಗ್ರಾಮದ ಶ್ರೀಮತಿ ಶಾಂತ ಎನ್ನುವವರ ಕೊಲೆ

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಏಕಾಂತಯ್ಯ:– ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆ, ಹಿರಿಯೂರು ತಾಲ್ಲೂಕು, ಬುರುಜನಕೊಪ್ಪ ಗ್ರಾಮದ ಶ್ರೀಮತಿ ಜಿ.ಬಿ. ಶಾಂತರವರು ತಾರೀಖು 27–7–93ರಂದು ಕೊಲೆಯಾದ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪುರಾವೆಗಳಿದ್ದರೂ ಕೇಸಿನ ತನಿಖಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಆರೋಪಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕೊಲೆ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ಕಾನೂನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಅಪರಾಧ ಮುಚ್ಚಿಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನ ಸೆಳೆಯಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವೀರಪ್ಪ ಮೊಯಿಲಿ:– ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ,

ದಿನಾಂಕ: 27–2–93ರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 9.30 ಗಂಟೆಗೆ ಬುರುಜನರೊಪ್ಪ ಗ್ರಾಮದ ಶ್ರೀ ಭರತೇಶ ರೆಡ್ಡಿ ಎಂಬುವವರು ಐಮಂಗಲ ಪೋಲೀಸ್ ಠಾಣೆಗೆ ಹಾಜರಾಗಿ ಫಿರ್ಯಾದು ನೀಡಿ ಅದೇ ಗ್ರಾಮದ ಜನ್ನಾರೆಡ್ಡಿ ತಿಪ್ಪೇಸ್ವಾಮಿ ಎಂಬುವವರ ಮಗಳು ಶ್ರೀಮತಿ ಶಾಂತಮ್ಮ ಎಂಬುವವರು ದಿ: 28–2–93ರ ರಾತ್ರಿ 3.00 ಗಂಟೆಗೆ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿದುಬಂದಿದ್ದು, ಆಕೆಯ ಮೃತದೇಹ ಎಂ.ಎಸ್. ವೆಂಕಟಶಿವಾರೆಡ್ಡಿಯವರ ತೋಟದ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಪತ್ತೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಐಮಂಗಲ ಪೋಲೀಸ್ ಠಾಣೆ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಸಂ.1:93 ಕಲಂ 174 ಸಿ.ಆರ್.ಪಿ.ಸಿ. ನೇದರಡಿಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲು ಮಾಡಿ ತನಿಖೆ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಯಿತು.

ಈ ಮರಣ ಮದುವೆಯಾದ 7 ವರ್ಷಗಳೊಳಗೆ ಸಂಭವಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಹಿರಿಯೂರು ತಹಸೀಲ್ದಾರ್‌ರವರಿಂದ ದಿನಾಂಕ: 27–2–1993ರಂದು ಮರಣೋತ್ತರ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಮೃತಳ ತಾಯಿ ರೇವಮ್ಮ ಹಾಗೂ ಅಕ್ಕ ತಿಪ್ಪಮ್ಮಳನ್ನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಲಾಗಿದೆ. ರಕ್ತಸಂಬಂಧಿಗಳು, ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಮೃತಳಿಗೆ ಆಕೆಯ ಪತಿ ದಯಾನಂದರೆಡ್ಡಿ, ಮಾವ ತಿಮ್ಮಾರೆಡ್ಡಿ, ಅತ್ತೆ ಪ್ರೇಮ

ಲೀಲಾವತಿ ಕಿರುಕುಳ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದೂ ಕಿರುಕುಳ ತಾಳದೆ ಆಕೆ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾಳೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಮರಣೋತ್ತರ ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸಿದ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲಾ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ವೈದ್ಯರು ಶ್ರೀಮತಿ ಶಾಂತಮ್ಮರವರು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಉಸಿರು ಕಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಮರಣ ಸಂಭವಿಸಿದೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ಮೃತದೇಹದ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಗಾಯಗಳೂ ಕಂಡುಬಂದಿಲ್ಲ. ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣುಮಿಶ್ರಿತ ನೀರು ಇದ್ದುದು ಕಂಡಬಂದಿದೆ.

ಮರಣೋತ್ತರ ಪರೀಕ್ಷೆ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಪಡೆದ ನಂತರ ಐಮಂಗಲ ಪೋಲೀಸ್ ಠಾಣೆಯಲ್ಲಿ ಗುನ್ನೆ ಸಂಖ್ಯೆ. 28:93ಕಲಂ 304(ಬಿ)ಭಾ.ದಂ.ಸಂ. ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಕರಣ ದಾಖಲು ಮಾಡಿ ಆಪಾದಿತರುಗಳಾದ ಮೃತಳ ಪತಿ, ಅತ್ತೆ, ಮಾವರನ್ನು ದಿನಾಂಕ:5-3-1993ರಂದು ದಸ್ತಗಿರಿ ಮಾಡಿ ಜಾಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಅತ್ತೆ ಪ್ರೇಮಲೀಲಾವತಿಯನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ ಪತಿ ಮತ್ತು ಮಾವನವರನ್ನು ದಿನಾಂಕ: 8.3.1993ರಂದು ಜಾಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದೆ. ಈ ಸಂಬಂಧ ವರದಕ್ಷಿಣೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಪೋಲೀಸ್ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟ್ ಶ್ರೀ ಮುಲ್ಲಾರವರು ತನಿಖೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರಕ್ತಸಂಬಂಧಿಗಳ ಹೇಳಿಕೆ ಪ್ರಕಾರ ಆಭರಣಗಳ ಜೊತೆಗೆ ರೂ.30,000–00 ನಗದನ್ನು ಮದುವೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೊಡಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ್ದು, ರೂ. 15,000–00 ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಉಳಿದ ರೂ.15,000–00 ಬಾಕಿ ಇದ್ದು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕಿರುಕುಳ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಪ್ರಕರಣ ತನಿಖಾ ಹಂತದಲ್ಲಿದ್ದು, ಮುಂದಿನ ತನಿಖೆಯನ್ನು ಸಿ.ಓ.ಡಿ.ಯವರು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

† ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಏಕಾಂತಯ್ಯ:- ನನ್ನ ಮುಖ್ಯವಾದ ಆರೋಪವೇನೆಂದರೆ, ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಎರಡೂವರೆ ಸಾವಿರ ಆಥವಾ ೩ ಸಾವಿರ ಪ್ರಜಾ ಸಂಖ್ಯೆ ಇದೆ. ಆ ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಯ ಗಂಡು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಘೇರಾವ್ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಹೇಳಿದರು, ಆ ಊರಿಗೆ ತನಿಖಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಾ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಎದುರು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ತನಿಖಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ವಹಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾವ ಒಂದು ಕೊಲೆಯಾಗಿತ್ತೋ ಅದನ್ನು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅದು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಎಂದು ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ತಮಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಆದರ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ನನಗೂ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರಲ್ಲಿರುವ ಒಂದೆರಡು ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ, 'ಅನಂತರ ಪೋಲೀಸರು ಊರಿಗೆ ಬಂದು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಲೆಯಾದ ಬಗ್ಗೆ ಸುಳಿವು ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದರೂ ತನಿಖಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮೌನ ವಹಿಸಿ ಯಾವುದೇ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ.'

ಆದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಕೇವಲ ಭಾರತ ದಂಡ ಸಂಹಿತೆ 304 ಬಿ ಪ್ರಕಾರ ಮೊಕದ್ದಮೆ ದಾಖಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಪರಾಧಿಗಳು ಬಲಿಷ್ಠರಾಗಿದ್ದು ಹಣವಂತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಕೊಲೆ ಆಪಾದನೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವ ದುರುದ್ದೇಶದಿಂದ ಸ್ಥಳೀಯ ಪೋಲೀಸರು ಕಾರ್ಯನಿರತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತನಿಖೆಯನ್ನು ಸಿ.ಓ.ಡಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು

ವಿನಂತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೂ ಕೊಲೆಯಾದ ಬಗ್ಗೆ ಅಗತ್ಯ ಪುರಾವೆ ಹೇಳಿಕೆಗಳಿದ್ದರೂ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪೋಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಪರಾಧವೆಸಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನನಗೂ ಸಹ ಫೇರಾವ್ ಮಾಡಿದರು. ಊರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ನೂರಕ್ಕೆ 99 ಜನ, ಆ ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಸಹ ಇಂತಹ ನಿಶ್ಚಿತ ಅಭಿಪ್ರಾಯವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಈ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಪೋಲೀಸಿನವರು ಏನೂ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ದುರುದ್ದೇಶ ಇದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ? ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನೀವು ತನಿಖೆಮಾಡಿ ಅಂಥ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಪುರಾವೆಗಳು ಆ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿತೋ ಮತ್ತು ಹೇಳಿಕೆಗಳಿಂದ ಗೊತ್ತಾಯಿತೋ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೊಲೆ ಆಯಿತೆಂದು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಎದುರಿಗೆ ಹೇಳಿದರೂ ಸಹಿತಾ ನಿಮ್ಮ ಎಸ್.ಪಿ. ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಡಿವೈ.ಎಸ್.ಪಿ. ಪುನಃ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಊರಿನಲ್ಲಿ ಗಲಾಟೆ ಯಾವಾಗ ಮಾಡಿದರೋ ಆಗ ಅವರು ಹೊರಗಡೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಹೇಳಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸೈನ್ ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ವಿನಂತಿ ಮಾಡುವುದೇನೆಂದರೆ, ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪೋಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಏನು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿಸಿ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವೀರಪ್ಪ ಮೊಯಿಲಿ:– ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾವು ಇದನ್ನು ಸಿ.ಓ.ಡಿ.ಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನು ತನಿಖಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಕರ್ತವ್ಯ ಲೋಪ ಇದ್ದರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಮರೆಮಾಚತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಯತ್ನ ಏನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ನಾನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಉನ್ನತ ಅಧಿಕಾರಿ ಡಿ.ಐ.ಜಿ ಅವರಿಂದ ನಾನು ತನಿಖೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು:– ಈಗ ಸಭೆಯನ್ನು ಎರಡೂವರೆ ಗಂಟೆವರೆಗೆ ಮುಂದೂಡುತ್ತೇನೆ.

(ಸಭೆಯು 1 ಗಂಟೆ 37 ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಮುಂದೂಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು)

(ಸಭೆಯು 3–00 ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಸಮಾವೇಶಗೊಂಡಿತು)

(ಶ್ರೀ ವಿ.ಎಸ್. ಕೌಜಲಗಿ – ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪೀಠವನ್ನಲಂಕರಿಸಿದ್ದರು)

1993–94ನೇ ಸಾಲಿನ ಆಯವ್ಯಯದ ಮೇಲಿನ ಮುಂದುವರಿದ ಚರ್ಚೆ

† ಶ್ರೀ ಆರ್.ಎಲ್ ಜಾಲಪ್ಪ (ದೊಡ್ಡಬಳ್ಳಾಪುರ):– ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಒಂದು ಆಯವ್ಯಯದ ಮೇಲೆ ನಾನು 18ನೇ ತಾರೀಖು ದಿವಸ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್‌ಗೆ ರಿವ್ಯೂ ಪಿಟೀಷನ್ ಹಾಕಬೇಕು ಅಂತ ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ನಿಜ. ಈ ಒಂದು ತೀರ್ಪಿನಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದ ಜನತೆ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಪಟ್ಟಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಇದ್ದಾರೆ ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಂಪೀಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಹಣದ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಸುಮಾರು 70–80 ಭಾಗದ ಜನರು ಪ್ರೊಫೆಷನಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಎರಡನೆಯದು ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೆ ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಅವಕಾಶಗಳು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯಾರೂ ಕೂಡ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಇನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಫಂಡಮೆಂಟಲ್ ಡ್ಯೂಟಿ ಏನಿದೆ ಅಂದರೆ 14 ವರ್ಷದವರೆಗೂ ಏನು ಎಜುಕೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕು ಅದನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವಾಗ ಈ ಪ್ರೊಫೆಷನಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಮತ್ತು ಹೈಯರ್ ಸ್ಟಡೀಸ್‌ಗೆ 40–50 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ. ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ